ГОД. VII. София, Декемврий 1939 г. и Януарий 1940 год. Брой 4—5

Здравец

Детски вестникъ за здравно възпитание, предпазна медицина и здравъ животъ

Год. абонаментъ 10 лв. заедно съ 1 кремъ
На настоятелитѣ остава
На ранчи прилагайте 5 лв. ф. 1 ст.
Гетъ кремъ

ИЗЛИЗА МЕСЕЧНО ПРЕЗЪ УЧЕБНАТА ГОДИНА ВЪ 10 БРОЙ
Гл. редакторъ: Д-ръ Н. СТАНЧЕВЪ—сред. по жлъ и детски болести
Редактори-стопанини: Царевна Д-ръ Станчева
София, ул. Сердика 16, II ет. Пощ. чек. сметка № 1413. Тел. 2-73-27

Плащане и препоръчване въ Ж-ка на адрес. гроса: 1) отъ № 7441 отъ 8. X. 1934 г. отъ Гл. Гражданското съ изр. № 112845, 17. VIII 1935 год.

Всѣкъ „Здравецъ" е членъ на „Регулираните условъ съ зак. въдъ № 2505 отъ 20 X. 1. г. отъ М-вото на вѣтрешнитѣ работи и народното здраве.

Благ. журнал. дуо — „София", съ

ЛОЕДНА РАДОСТЬ

Сътрудничатъ именити наши детски писатели, лѣкари, педагози, художници, композитори и учители

ЗИМНИ ИЗНЕНАДИ

Извърта се и есенята съ чудничѣ си слѣдки плоѣве. Настжлиха студенитѣ дни на дѣдо Мрязъ, които наѣкатъ на децата и радости, и сърби. Въ хубавитѣ ѣнжни дни, тѣ грабватъ шейни и ски, и сѣ буйна радъ се слушатъ по лоцоветѣ и високчинитѣ. Такъ, кжто има здравъ и гледьтъ ледъ — тѣ лѣтятъ съ лъзви кжки по пъзалката и сиятъ съ ръменитѣ си бу- оть това удоволствие. Тия зимни радости сж незаме- ени съ нищо — тѣ калятъ и закачватъ тѣлото на дрежчата и сѣздаватъ у тѣхъ решителность, неустра- ѣмость и здраве.

Не бива да се прекалява съ тия удоволствия и да внимава леда да бѣде здравъ, а и лоцоветѣ — да е сж много стръмни.

Радоститѣ на децата се увеличаватъ още повече ерез новогодишнитѣ и коледни дни, когато тѣ полу- ѣватъ подарцитѣ си и преживяватъ свѣтли и радостни асове.

Тогова трѣбва да си спомнятъ за рождеството на ъсъ Христосъ, който учи хората на добро и брат- ка любовь.

Неправили сж сено изненадитѣ — когато се появи ѣмоя простуда или мимрбна болесть, кото сж доста ѣепространени презъ зимата. Сжщо лошо живѣятъ де- ата, когато нѣма вжглища и дърва въ кжщи, топло бдѣлно на гърба си и достатъчно хрена — да имъ опли кръвьта. Тогова зимата за тѣхъ е страшна мжка, не радость, както за нѣкои деца. Затова не бива да ѣбравяме, когато се топлимъ край печката, ядемъ сладъ- и, шоколадъ и разнообразни гостби или играемъ на ѣрдалната или лиция, че има и деца, които сж лишени ъ всичко това и само страдатъ, страдатъ и плачатъ. ѣобрить здравчета трѣбва да имъ помагатъ за да имъ ѣжда сладко и приятно всичко, кото иматъ въ изобилие.

Ч. Н. Година и Рождество Христово.

Здравѣйте.

ЧИЧО ЗДРАВЕЦЪ

Коледна звезда

Коледна звезда ни свѣти
цѣлата земя огрева,
въ тая нощь и завѣроветѣ
сж добри и си прощавятъ!

•

Колко скрабь е отразена
въ сѣтлитѣ очи Христови,
че страната ни студена
днесь умраза смъртна трови!

•

Коледна звезда чертае
пѣть къмъ истината свята —
Боже, миръ да засиве,
миръ и обичъ на земята!

Веса Паспалеева

* * * * * * *

РОЖДЕСТВО

Колко е хубаво да има детето майка, която да се грини за него, да го пази и закрили, да го напъ тотствува въ нивота. Затова обичайте майкитѣ си и ги почитайте

* * * * * * *

Настоящиятъ брой е двоенъ (4-5) и струва 2 лева на ръчна продажба

еса Паспалеева

Синьото птиченце

(Коледенъ разказъ)

Майката закладе огъня съ слѣдкитѣ дърва. Цѣлуна двѣ- ки деца по бледитѣ страни- ки, избърса насълзени очи и ватежала глава, забърса ъ фабриката.

Сгушени едно до друго, две- ка деца протегнала студенитѣ ръчица къмъ огъня и тихо шопчала да се разгомарятъ.

— Мама пакъ насъмела отъ работа, — прошепна Ан- ето. Колко парѣхъ устиитѣ й. ѣмарно е болна...

Владко прикова погледъ въ- ъ сивитѣ плъзнѣтета и въздъхна.

— Татко пакъ е би отваряна. Ги не спѣше. Мама бѣше приго- ила въ едно важеле парж за ъмела. Щомъ ги видѣ въ рѣ- ѣтѣ й, грабна ги. Ощтѣ му ѣбтъмна изцѣлнѣжъ. Тя се въ- ѣтвина, а татко и удари съ ѣрукъ въ гърба, тръшна пара- ета и излѣзе още въ тъмно. Анчето прегалтна сълзитѣ си и еще по-бледно се сгуши въ ватчето си.

— Лошо е, когато бащата сие.

Никога нѣма радость въ кжщи...

Владко взе хлѣба отъ полицата. Зелена нанда мухъ лачеше по сърдата. Вимаха го съ два зелени осмѣтнко, но затова винаги нагарчаше и кръскаше между лабомитѣ нжи.

Корнинтѣ залиа грашка гърлено, Анчето ги сгиряла на буци въ слабитѣ нжи гърлички.

Навлѣзе дедата тичаха, гонѣхъ се нъ превара съ шейнитѣ. Умъ- цата трентѣше отъ смѣха на веселитѣ деца, пренасъсти се- хи, бъркъ всички съ пакости и комедии подарци. Наближавае Бадни вечеръ.

— Дедата нѣмать училище. Замѣрзнѣ се съ сѣмдни тонки. Трѣбва да е много приятно да се спусненъ съ шейнята отъ бавирчето, — продума съ пре- сипнало гласе монинчедото в хрипкава кашлицъ захърки въ гъдъчитѣ ми.

— Вече дъ не сесеща какъ не ходя въ училище...Ахъ, какъ хъ- баво разказва нашинъ учитель, Анче! Толкова е добъръ, съ та- кива тихи и добри очи...

— Що жжде са стигнали въ читавката?

— Сигурно сж вече къмъ срѣдата, — съ тъга отвръна Владко, и прикжлно зани съ палтенцето си болното си се- стриче.

Последнитѣ дърва се покрика съ бѣла пепелъ. Студено ставане ви начарчаше и влаженъ сут- теренъ.

— Анчето улови ржката на Владко.

— Дали е тръгвалъ вече дѣдо Коледа къмъ града? Ще ни- ме ли и нас нѣмала елхичка?

— Когато стана годъчъ, — съ увѣренность продума Владко, що имать много пари. Ще ви- пращамъ въ всѣка бедна кжща по елка елка съ подарци. Ще обикалъ сѣмта, ще уча хората на добро и ще се бори противъ пиянството. Анчето го гледаше съ сѣтливо личие.

Тогова много дечица ще тя благодарятъ...Много бедни и из- морени майки ще си отдъхнатъ...

— И въ сѣмта ще запарчна миръ и добрина.

Хубаво и сѣтлото стана изведнажъ въ съдчицето на Анче- то. — Навстина ли тъй лжкнъ татко ще стане по-добъръ? Нѣма да бие майка имъ, нѣма да ги измжчва гладни?

Детето щастливо затвори очичкитѣ си и се унесе. Пакъ кжщи сѣлелъ огъня.

Владко не сваляше погледъ отъ кахъркото му личие. То приличаше на нѣжно цвѣтенце, изкрасвано безъ слънце.

Свечерилъ се. Майката цѣла посивяла съ сѣтлъ, вѣлне въ ставчитѣ. Стоиари отъ гърба си чоавлачо съ дърва и захлъ ваочнѣкитѣ си пръсти.

Когато стъкъ отвонъ огъня, тя приклѣна на колѣно край децата. Въръ чиста кърпа разчупи топлъ хлѣбъ, нарѣна парчеце сирене и нѣжно погледна Владко.

— Хапни, мое дете. Сега е Бъдни вечеръ. А това за Анчето, каза съ тъга безмѣта жена и пъхна въ слабитѣ й ръчички едно синьо восъчно птиченце съ позлатени крила. Наивнитѣ го въ сѣнга. Нѣкой го е изгубилъ.

Анчето разнърда пръстчетата си, погледа лъгтинтѣ му крила и се усмихна.

Навнъ пѣеха коледари. Сѣтлата Рождественска нощь настъпваше...

Срещу нова година

Бабо, дай на мене
най-напредъ отъ млина,
ще те слушамъ много
цѣлата година!

Нѣма да ти крия
вече очилата,
нито ще се бия
съ Дончето и Катя.

Нѣма да замѣрнѣ
пилцитѣ по двора,
ни ще се катери
дудо во стобора...

Скрипната долапа
нѣма да отварямъ
и сърдито нѣма
да ти отговарямъ!

Ще остана тритѣ
котенца на миръ,
съсъ пискунъ въ ушитѣ
чѣма да ти свиря!

Бабо отчупи ми
най-напредъ отъ млина —
Че да ти честитя
новата година!

Веса Паспалеева